STICUSA KNIPSELKRANT 12

AMIGOE MAANDAG 21 NOVEMBER 1983

Oud-Aruba expositie trekt veel bekijks

ORANJESTAD — Voor de tentoonstelling "Oud Aruba" welke van 7 tot 15 november in Instituto di Cultura werd gehouden bestond opmerkelijk grote belangstelling. Niet minder dan 2095 mensen bezochten de tentoonstelling, terwijl er op een dag zelfs 410 bezoekers zich aanmeldden.

Het hoofd van het Instituut Leo Tromp sprak zijn voldoening uit over deze belangstelling, die weer eens duidelijk bewijst dat er op Aruba voor het verleden grote belangstelling bestaat. Verschillende personen die thuis nog artikelen uit de oude tijd hadden, boden deze aan het instituut aan. Jammer genoeg kon niet aan de vele verzoeken worden voldaan om de tentoonstelling te verlengen, aangezien maandag de traditionele jaarlijkse tentoonstelling van Arubaanse kunst van start gaat, waar lokale kunstenaars hun werken kunnen tonen. Deze tentoonstelling wordt maandagavond geopend waarbij voor de eerste maal de nieuwe muziekgroep "Grupo Aruba 83" met een repertoire van Kerstliederen zal optreden. Deze tentoonstelling die iedere dag van 's avonds zes tot negen geopend is duurt tot 30 november.

MAANDAG 21 NOVEMBER 1983
BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN

JUBILEA

De komende weken staan er diverse jubilea te gebeuren bij de media. De Curom, die zijn oude vertrouwde naam heeft afgelegd voor een letter-cijfer-combinatie die meer op een autonummerbord dan op een radiostation betrekking heeft, bestaat 50 jaar en dat is betrekkelijk veel, want al zijn we er allemaal van kindsbeen mee opgegroeid, zo heel erg lang bestaat het fenomeen radio eigenlijk nog niet.

Het doet een beetje komisch aan de huidige directeur van de stichting te horen verklaren dat pas de laatste jaren, onder zijn bewind dus, de Curom pas goed is gaan draaien. We herinneren ons nog van een kwart-eeuw geleden hersengymnastiekwedstrijden via de Curom waar iedereen met rode oortjes naar zat te luisteren.

Dat steekt heel schril af tegen het praatjes maken en plaatjes draaien en het uitzenden van sportwedstrijden, zoals dat nu plaats vindt. Met de intrede van de huidige generatie is het afgelopen met de Curom als culturele omroep. Dat zou ook wel eens naar voren gebracht kunnen worden door de huidige directie.

En een gouden jubileum wordt heus niet bereikt, zonder dat vorige generaties met hart en ziel en tegen een klein salaris, waar men het nu beslist niet meer voor zou doen, al hun krachten hebben gegeven aan de Curom. Ook dat mag best wel eens vermeld worden!

Een ander jubileum dat staat te gebeuren is het eeuwfeest van de Amigoe. Het blad van het bisdom Willemstad pretendeert het oudste dagblad van de Antillen te zijn, doch dat is beslist niet zo. Pas nadat de Beurs- en Nieuwsberichten als Nederlandstalig dagblad op Curaçao aantoonde dat zulk een onderneming levensvatbaar en winstgevend was, werd het Papiamentstalige missie-blaadje, dat ongeveer dezelfde strekking had als La Union of La Cruz van nu, een dagblad. Het Papiaments werd vervangen door het Nederlands maar de naam Amigoe (in de goed-Nederlandse traditie waarbij dit soort blaadjes zich aandiende als de Huisvriend) laat nog altijd de ware afkomst duidelijk uitkomen.

Het zou van realiteitszin getuigen als men dit soort feiten zelf zou vermelden in plaats van zich aan te dienen als het oudste Nederlandstalige dagblad op de Antillen. Zelfs één van de nieuwe aandeelhouders van de Antillean News Holding bleek van deze feiten niet op de hoogte en dat zegt wel voldoende.

Overigens wensen wij de Amigoe nog veel succes toe voor de komende 100 jaar, maar dat het dagblad, dat nu onderverdeeld is in een sectie Nederlands, een sectie Papiaments en een sectie Engels, nog altijd iets heeft behouden van haar missie-afkomst blijkt wel uit het volgende: De eilandelijke voorlichtingsdienst verspreidde twee weken terug onder alle media een foto, waarbij de Grootmeester van de Nederlandse Vrijmetselarij, de heer W. Sepp, een beleefdh bezoek bracht aan de gezaghebber. Alle kranten hebben deze foto geplaatst, behalve de Amigoe. Waarvan acte!

WILLEMSTAD— Zaterdagavond was er in de aula van de Universiteit een muzikale avond. Frank Davelaar als solist bracht enige muziekstukken ten gehore. Hij werd begeleid door Robert Rojer op de vleugel.

Doel Orfeon Alegro: democratiseren zang

WILLEMSTAD — Het vanuit de studenten van het Maria Immaculata Lyceum (MIL) voortgekomen zangkoor Orfeon Alegro heeft zich in zijn begintijd moeten afzetten tegen de aguinaldos-muziek, welke vijftien jaar geleden triomfen vierde op Curaçao. Zo blijkt uit een communique waarin nader wordt ingegaan op de geschiedenis van dit koor dat zijn derde lustrum viert.

Het duurde enige tijd voordat er ook wat oudere leden tot het koor toetraden. Maar een ding is vanaf het begin steeds aangehouden: het bestuur wordt vanuit de leden gekozen. Een andere constante was het feit dat dirigent Rignald Yanke vanaf het begin bij het koor betrokken was. Zette men zich af tegenover het Venezolaanse zang-geweld in de vorm van aguinaldos, het koor zorgde wel voor een novum: het was het eerste koor op Curaçao dat zich liet begeleiden door een steelband.

De opzet van Yanke met zijn koor was om iedereen die er zin in had de gelegenheid te bieden te komen zingen. Hij noemde dat het democratiseren van het koorleven. Daarom ook heeft Orfeon Alegro steeds meerendeels bestaan uit mensen van eenvoudige afkomst, aldus het communique. Mensen vaak ook aan wier zangkunst het een en ander geschaafd diende te worden. Deze opzet blijkt ook uit het feit dat men bij voorkeur optrad buiten Willemstad zoals in San Willibrordo, Lagoen, Westpunt, Koraal Specht. Niet iedereen was kennelijk van deze gedachte gediend, want er was ook de nodige tegenwerking te overwinnen, aldus het communique. Maar deze tegenwerking weerhield het koor er niet van ook met grote klassieke werken uit te voeren. Het koor en zijn dirigent hebben echter ook erkenning gevonden. Van verschillende kanten ondervond men steeds medewerking. Met name worden genoemd de zusters Pulcheria, Modesta en Berchmans, de paters Bernard van Baars en Pim Jansen en de heren Lando Poulina en Boy Panneflek evenals de leden van de muziekgroep Golden Sharks. De strijd op muzikaal gebied wordt voortgezet, zo verzekert Orfeon Alegro. Men wil een bijdrage blijven leven aan de koorzang op Curaçao.

Vrouwen-agenda Union di Muhé

WILLEMSTAD— De 'Union di Muhé' geeft voor het derde achtereen volgende jaar een vrouwenagenda uit. De agenda is gedeeltelijk engelstalig en gedeeltelijk in papiamentu. De in negen kleuren uitgegeven agenda bevat veel informatie over de verschillende vrouwenorganisaties op de Antillen en verder algemene informatie over onder andere medische, sociale en kulturele instanties. Vanaf 21 november is de agende overal op te Antillen te koop voor tien gulden.

Amigoe DINSDAG 22 NOVEMBER 1983.

WILLEMSTAD - PJZ-86 Radio Curom opende gisteren de officiële viering van haar 50-jarige bestaan met het Festival Shon Koko Palm voor muziekstudenten die een of ander instrument bespelen.

Winnaar werd Reinald Hernandez, die op zijn saxofoon de compositie "Abo so" van Padu Lampe vertolkte. Op de tweede en derde plaats eindigden, respectievelijk, Monica Goeloe en Lyndon Comenencia, beiden pianisten.

Op de foto: Winnaar Reinald Hernandez speelt saxofoon met begeleiding Errol "Toro" Colina en zijn orkest.

Maandag 21 november 1983

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN

Curacaos Jeugdorkest in Huize Welgelegen

WILLEMSTAD - Op maandag 12 december hoopt het Curacaos Jeugdorkest zijn gebruikelijke decemberconcerten te geven, zowel voor de schooljeugd als in het openbaar 's avonds. Het avondconcert dat plaatsvindt in in het auditorium van Huize Welgelegen begint om half negen.

Het Orkest dat reeds achttien jaar onder zijn oprichter dirigent/violist Eric Gorsira zijn vaste zomer- en winterconcerten geeft, heeft ditmaal enkele bekende en interessante werken voor strijkorkest op zijn programma staan.

Uit de Ricercari sopra li tuoni a quattro van Giovanni de Palestrina 1525-1594, wordt als kort openingswerk de eerste Ri-

Z.O.Z.

cercar in de dorische toonsoort gespeeld. Deze vierstemmige ricercari in de acht kerktoonsoorten kunnen behalve door strijkers ook door blazers op blokfluiten, houten- of koperen blaasinstrumenten of op toetseninstrumenten zoals clavecimbel of piano worden uitgevoerd.

Dan volgt de beroemde serie van vier vioolconcerten "Le Quattro Stagioni" ofwel De Vier Jaargetijden van de Italiaanse componist Antonio Vivaldo 1678-1741. In deze vioolconcerten wordt een reeks van vier sonnetten behandeld over de jaargetijden - lente, zomer, herfst, winter- als het ware in muziek uitgedrukt. De Vier Jaargetijden vallen onder een groep van twaalf concerten met het opusnummer 8 en als titel: "Il Cimento dell" Armonia e dell' Inventione". Eric Gorsira zal in deze vier concerten als vioolsolist optreden.

Na de pauze

Na de pauze komen de acht celli van het Orkest voor het voetlicht met de Bacchianas Brasileiras no. 1 uit 1930 van de Braziliaanse componist Heitor Villa-Lobos 1887-1959. Deze Bacchianas bestaan uit negen suites allen geschreven tussen 1930 en 1945 en opgedragen aan het genie van JS Bach. Zij zijn geinspireerd op de muzikale atmosfeer van de volksmuziek in het noordoosten van Brazilië. Alle melodiën zijn origineel, maar geschreven in stijl van de Braziliaanse folklore: elk deel heeft dan ook twee titels: een traditioneel Europese en een Braziliaanse.

Introduction "Embolada" - Preludio "Modinha" - Fugue "Conversa". van de Engelse componist Sir Edward Elgar 1807-1934 wordt hierna de Serenade in de voor strijkers op 20 uitgevoerd. Uit dit vroege werk blijkt duidelijk dat Elgar tot tegen zijn dertigste jaar in zijn levensonderhoud voorzag door lesgeven op zijn instrument: de viool; zijn muziek voor strijkers is goed geschreven.

Tot besluit hoort u de Roemeense Dansen van Béla Bartók 1881-1945. Reeds vanaf zijn vroege jeugd verzamelde Bartók volksmuziek. In zijn eigen originele muziek vindt men dan ook menig teken terug van de volksmuziek uit zijn geboorteland: de melodiën en teksten hiervan verzamelde hij op zijn musicologische expedities samen met Zoltán Kodaly. De zeven dansen in deze suite komen uit vijf verschillende delen van Roemenië.

Schoolconcerten

Voor de schoolconcerten op maandagmorgen 12 december kunnen geinteresseerde schoolhoofden zich in verbinding stellen met tel. 36075.

Toegangskaarten voor het avondconcert op 12 december zijn verkrijgbaar bij Toko Zuikertuintje en VGKS vanaf 28 november.

BEA MUZO: HELPEN BIJ ZELF DOEN

SCHOOLPROJECT VAN STICHTING MANGUSA

WILLEMSTAD - Ruim een maand draait op Banda Bou, om precies te zijn op Flip, het "schooltje" van Bea Muzo. Bea Muzo, motor en stimulator achter dit projekt, is zelf huiverig voor het woord "school". Zij noemt het zelf liever: educatief centrum voor analfabeten. Het is dus te zien als een voorbereiding voor school.

Een keurig houten gebouwtje met witte shutters, een luchtig klaslokaaltje met tafeltjes en stoeltjes, fleurige vloerbedekking. Drie wandborden en een prikbord met helder-gekleurde tekeningen. De tafels, variërend in grootte, staan in een kring. En erachter zitten acht grote kinderen en 3 kleintjes, kleuters nog. En ertussenin meester Herbert Plantijn, bezig met de beginselen van het lezen. Eén van de wandborden, kennelijk het "rekenbord" laat 1,2,3,4,5 zien, een ander O, A, I.

Dozen

De letterdozen worden uitgedeeld om te oefenen. Je wacht op het onvermijdelijke van elke keer, dat je met de letterdoos werkt: één verkeerde beweging en de zaak ligt door elkaar! En dat gebeurt bij de allerkleinsten dan ook vrijwel direkt. Want van de drie kleuters blijken de beide vinnige dametjes het toch te moeten afleggen tegen het jongetje, dat vindt, dat de doos vóór hém moet staan. De grotere kinderen kunnen duidelijk al iets meer delen met elkaar.

Ziehier het schoolprojekt van de Stichting Mangusa in vol bedrijf. Enthousiasme bij de leerlingen en enthousiasme bij de leerkracht. En bij Bea Muzo, dé kracht achter Mangusa. Het is gelukt: de school draait!

Hoewel, dat woord "school" hoort Bea eigenlijk liever niet. Andere scholen krijgen dan de indruk, dat ze aan concurrentie doet. Helaas zijn er zelfs mensen, die handelen alsof het hier een concurrentie-strijd gold. Met als inzet kinderen die achter zijn.

zie verder p. 5

Hulp

Het zal nu zo'n 13 jaar geleden zijn, dat Bea en haar man Ed op hun manier iets aan ontwikkelingshulp gingen doen. Ontwikkelingshulp in de originele betekenis van het woord: het helpen van de medemens bij het ontwikkelen van zichzelf. Met inachtneming van zijn waardigheid als individu.

Van het één kwam het ander: het bleef niet bij het aanbieden van goede raad alleen. Het groeide uit tot het stimuleren van het zelf ook iets doen aan de eigen situatie.

Als Bea daarover begint, raakt ze in vuur en vlam. Dat zélfdoen is n.l. hetgene, dat ze propageert.

Zèlfs tot iets komen. Tot het regelen van de eigen huishouding b.v. of het verbouwen van groente voor het eigen gezin. Dat is iets heel anders, dan het maar blijven afwachten met opgehouden hand, of er misschien iets gegeven wordt. Dat kweekt alleen maar een houding van afhankelijkheid en aan de kant van de gever een niet te onderschatten paternalisme vaak. Bea wil niets "toegestopt" krijgen. En ze wil "haar" mensen ook niets toestoppen. Ze wil de groep, waar zij zich op richt, haast dwingen, de eigen situatie te gaan herkennen en verbeteren.

Er zijn groepen en donateurs, die haar helpen haar ideeën te verwezenlijken. Voor het schoolgebouwtje, dat voor een groot gedeelte met gelden van de "Wilde Ganzen" uit Nederland tot stand kwam, zal nog veel meer nodig zijn. Nu al is duidelijk, dat 1 klas te weinig is. Er zijn nog meer kinderen, die de meest elementaire voorbereiding voor de lagere school missen. En ze moeten naar school, want als ze iets leren, zullen ze zich bewust worden van hun situatie. En pas op zo'n manier bereik je, dat ze er iets aan zullen willen gaan doen om die te veranderen, vindt Bea.

Moeilijk

Al pratend met de onderwijzer van de school, de heer Herbert Plantijn, krijg je enigszins een idee, welke moeilijkheden zich bij dit onderwijs voordoen. En hoe behoedzaam de aanpak zijn moet. "De gewoonste dingen, die voor jou volkomen vanzelfsprekend zijn", zegt Plantijn, "roepen bij deze kinderen ongedachte reakties op. Zo zijn ze beslist niet gewend aan uitbeelding in het platte vlak. Een plaatje van een palm, groot, met bladeren en cocosnoten, krijgt als kommentaar: hoe kan dat nou? Direkt al zo groot en al noten. Zo'n boom begint toch klein? Een ander voorbeeld: Plaatje van een huis met eenauto ervoor. "Waarcm staat die auto stil?" Zo maar een paar voorbeelden, waaruit blijkt, hoe moeilijk het is voor deze, zoals Plantijn ze noemt, "natuur-kinderen" over te gaan van het waarnembare naar de schematische voorstelling.

Het is duidelijk, dat het werk een grote inzet vraagt, zeker ook omdat bovendien nog in groepjes gewerkt wordt.

Plantijn heeft wel het voordeel, dat hij zelf uit de buurt afkomstig is. De kinderen kennen hem als "de zoon van Tony Plantijn". En hij is bovendien werkzaam geweest in verschillende vormen van buitengewoon onderwijs.

Discipline

Gevraagd naar zijn ervaringen met de leerlingen, die tot voor enkele weken nog nooit een school van binnen hadden gezien, zegt Plantijn, dat ze volgzaam zijn en een zekere discipline bezitten. Die is hen van huis uit toch bijgebracht. En ze kunnen zelfstandig een opdracht uitvoeren, als hen maar de weg gewezen wordt. Het inzicht daaraan ontbreekt het hen (voorlopig) nog. En misschien wel het allerbelangrijkste: ze willen. En elke leerkracht zou daarom alleen al gelukkig zijn, als hij alleen dàt maar van zijn leerlingen kon zeggen.

MANGUSA wil verder, móet verder. En dat betekent tòch weer geld. Binnenkort zal Mangusa donateurs gaan werven. Bea Muzo vertelde in Muhé Informa al van de plannen en gaf het gironummer door. Beurs en Nieuwsberichten wil dat bij deze ook doen: Giro 523755 t..n.v. Stichting Mangusa.

Bovendien geven we u de uitnodiging door om op Flip 133 eens een kijkje te gaan nemen. Uw belangstelling wordt bijzonder gewaardeerd!

NEW AGE Wednesday November 23, 1983

LIBRARY CELEBRATES 60 YEARS

The Philipsburg Jubilee Library is celebrating 60 years of service to this community today, it was disclosed by the librarian Mrs Blanca Hodge yesterday.

The library was founded in 1923 when Queen Wilhelmina celebrated her silver jubilee, and as a commemoration thereof the library was called the Philipsburg Jubilee Library

The founders were Messrs Henzey Beaujon, Netherwood, Albert Wathey, Jacob Richardson , Fred Labega and Rev.Waymouth. First librarian was Ms. Henri Buncamper.

At the beginning the library was housed - in a building of the Methodist Ministry, located on the spot where presently the house - stands of the late Anderson Vlaun.

The library started out with a small collection and it now has a total of 25.000 - books, with among others the aid of Sticusa.

With a population of 18,000 people the library has a membership of 3.500

It is hoped that the people of this island and in particular St. Maarteners will use the facilities of the library in order to become more aware of their surroundings, Mrs Hodge told New Age.

NATIONAAL GESCHENK VOOR PRINSES JULIANA BIJ VERTREK

WILLEMSTAD - Aan het einde van het bezoek van H.K.K. Prinses Juliana der Nederlanden aan de Nederlandse Antillen, bood de heer D.F. Martina, Minister-President van de Nederlandse Antillen, haar namens het Land een nationaal geschenk aan.

Het kado dat de Regering- en de Eilanden van de Nederlandse Antillen aan H.K.H. ter herinnering aan Haar Bezoek, hebben aangeboden bestaat uit 7 (zeven) delen die echter tezamen één geheel vormen.

Op elk der eilanden t.w. Curaçao, Aruba, Bonaire, St. Maarten, Saba en St. Eustatius, werd een foto-album aangeboden, terwijl de Regering van de Nederlandse Antillen een mahoniehouten kast aanbood, waarin deze albums kunnen worden bewaard.

Beschrijving

De foto-albums hebben een afmeting van 30 x 23 1/2 cm en bevatten elk 15 losse bladen met schroefsluiting. Hierin komen foto's met onderschrift van het Bezoek.

De voor- en achterzijde van de albums zijn met lichtblauw leer overtrokken, met uitzondering van een 4 cm brede mahoniehouten strook aan de voorzijde.

In deze houten strook is aan de rechterkant de naam van het Eilandgebied in zilver ingelegd, terwijl aan de linkerkant een gekozen karakteristiek van het eiland, eveneens uitgevoerd in 2 mm zilver, is aangebracht.

De volgende karakteristieken werden gekozen:

- Curaçao: de Koningin Julianabrug, met een deel van Fort Nassau
- Aruba: de Willem III toren van Fort Zoutman
- Bonaire: de Willemstoren (vuurtoren op de Oostpunt Bonaire)
- St. Maarten: het Prinses Juliana Airport gebouw
- Saba: het Administratiegebouw in The Bottom
- St. Eustatius: de Kinderopvang Speelotheek.

Kast

De kast meet 50 x 26 cm en een hoogte van 35 cm en is geheel uitgevoerd in mahoniehout en hoog glanzend gepoelitoerd.

Aan de rechtervoorzijde is een glazen deur.

De albums worden zodanig geplaatst in hun ligplaats, dat de mahoniehouten strook met naam en karakteristiek van de eilanden, zichtbaar blijft.

Aan de linkervoorzijde is in de kast, eveneens in zilver, het internationaal embleem voor gehandicapten ingelegd. Hieronder een zilveren plaat van 17x10 cm. met opschrift:

Muchanan di Antias ta gradisi
"Mama Reina" Juliana
Pa nan regalo tan apresia
Antias Ulandes, November 1983

***

The Children of the Antilles Thank
"Mother Queen" Juliana
or their highly appreciated gift
Netherlands Antilles, November 1983

***

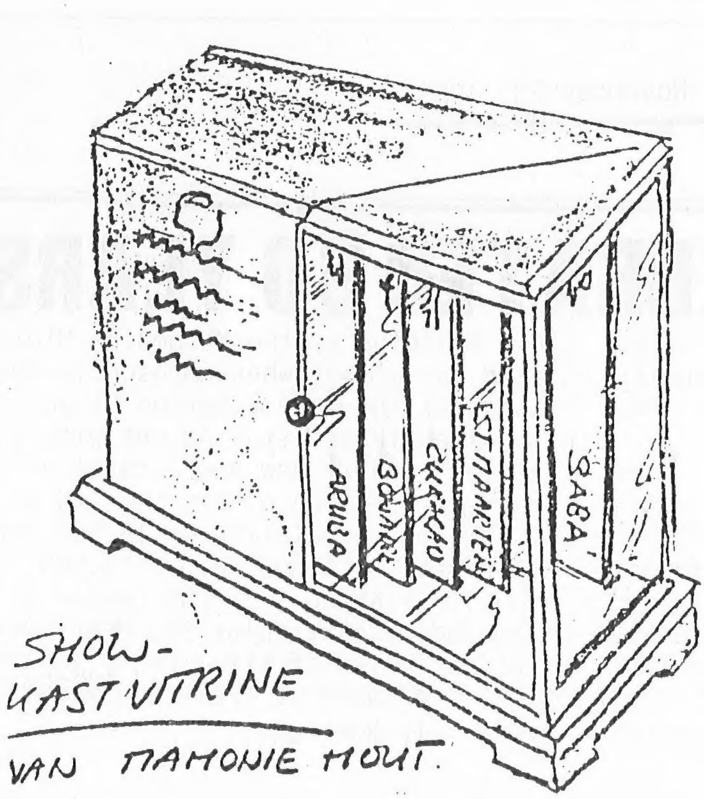
De kinderen van de Antillen danken
"Moeder Koningin" Juliana
voor hun zeer gewaardeerd kado
Nederlandse Antillen, November 1983

Plan

Het plan voor dit kado is van de voorzitter van de landelijke Commissie Koninklijk Bezoek, aangevuld en in détails uitgewerkt door de heer R. van de Laar, hoofd van de Decoratie-afdeling van Spritzer & Fuhrmann N.V.

De modelmaker, Albert Gomes, die in de afgelopen 30 jaar zeer vele kado's voor het Koninklijk Huis heeft gemaakt, verzorgde wederom, naast praktische wijzigingen in het ontwerp, het schrijnwerkers gedeelte, alsmede het inlegwerk in zilver.

De verdere afwerking vond plaats in de Decoratie-afdeling van Spritzer & Fuhrmann N.V.

Amigoe DONDERDAG 24 NOVEMBER 1983

Drs Raul Römer in exposée op UNA:

Goed Spaans leren voor Antilliaan best lastig

WILLEMSTAD — Het goed leren gebruiken van de Spaanse taal is voor een Antilliaan die Papiamentu spreekt even moeilijk als voor iemand die een andere taal spreekt. Dat verklaarde de heer drs Raúl Römer gisteravond in de aula van de universiteit in een exposée over de verschillen en de overeenkomsten tussen het Papiamentu en het Spaans.

Hij gaf aan dat het Papiamentu op bepaalde punten rijker is dan het Spaans. Zo heeft het meer klinkers (tien in plaats van vijf) en meer consonanten (bv sh, dj, ch etc.). Beide talen kennen het accent. Maar het Papiamentu kent daarnaast de toon in de woorden, wat toch wat anders is. Door een veelvuldig tonaal gebruik van het Papiamentu, wordt dit ook overgenomen bij het spreken van andere talen, onder andere het Nederlands en het Spaans. Als gevolg daarvan wordt die taal minder zuiver gesproken, dan de Antilliaan menigmaal denkt.

Drs Römer benadrukte dat adequate middelen nodig zijn om onderricht te kunnen geven in vreemde talen. De leerboeken Spaans en andere vreemde talen die nog altijd gehanteerd worden zijn geënt op een leermethode vanuit het Nederlands als voertaal. Daarbij wordt aandacht geschonken aan bepaalde probleemgebieden waar van huis uit Nederlands-sprekenden mee zitten, maar waar een Antilliaan geen moeite mee heeft. Op die punten waar de Antilliaan wel minder zuiver is, wordt in die boeken geen nadruk gelegd.

Z.O.Z.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN Vrijdag 25 november 1983

BEKENDMAKING

AAN ALLE LEERKRACHTEN OP CURACAO

In een proklamatie van de Gezaghebber van Curaçao, de heer R.A. Casseres, vorig jaar uitgegeven, wordt op grond van het besluit van Bestuurscollege nr. 81/13054, de 1ste december van elk jaar uitgeroepen tot

"DIA DI ENSEÑANSA"

Het Bestuurscollege heeft het programma voor de viering van de DIA DI ENSEÑANSA 1983, die op 1 december 1983 plaatsvindt in Sentro Deportivo Kòrsou van 07.30 uur tot 12.30 uur, vastgesteld.

Tijdens deze viering zal hulde worden gebracht aan Dr. Nelly Prins-Winkel, die de stuwkracht is geweest voor invoering van het papiaments in het onderwijs. Ook de Regionaal-Secretaris voor het Caraibisch gebied van UNESCO, mevr. E. Dango-de Vargas, zal aanwezig zijn.

Het thema op deze dag zal zijn:
DE TAAL IN HET ONDERWIJS
GISTEREN ..... VANDAAG ..... MORGEN .....

Verder zal uitgebreide informatie worden verstrekt inzake de beleidsplannen van het Bestuurscollege m.b.t. invoering van het papiaments in het onderwijs.

Tevens heeft het Bestuurscollege bepaald dat op 1 december 1983, alle scholen op Curaçao gesloten zullen zijn. Het Bestuurscollege rekent op de aanwezigheid van alle leerkrachten in het Sentro Deportivo Kòrsou op 1 december a.s. Een persoonlijke uitnodiging terzake zal u bereiken via uw Schoolbestuur.

Het Bestuurcollege voornoemd,

De Gezaghebber, *R.A. Casseres.*

De Secretaris, *Mr. E.A. Vlieg.*

Afd. P.R.

Amigoe VRIJDAG 25 NOVEMBER 1983

Met een tijdmachine de geschiedenis in

Asina Ta (2)

WILLEMSTAD— Met een tijdmachine terug naar het jaar 1499 en meemaken hoe Alonso de Ojeda Curacao ontdekte, dat maken Rosita en Alfredo mee in het jeugdprogramma 'Asina Tabata II'. Het programma geeft op een eenvoudige en leuke manier een gedeelte van de historie van ons eiland weer.

'Duizenden mensen over de hele wereld van verschillende kulturen, kijken naar de dezelfde Amerikaanse en Engels programmma's. Ook Curacao heeft niet aan de invasie van Amerikaanse invloeden kunnen ontkomen', dit zei Corrie van Heyningen die de regie en produktie van het programma heeft gedaan, gistermiddag tijdens de eerste presentatie van Asina Tabata. De eigen kultuur, historie en tradities van Curacao worden door de andere landen niet op een informatieve en leerzame wijze in beeld gebracht. Maar, zo ging Corrie van Heyningen verder, gelukkig worden we ons er steeds meer van bewust dat de televisie moet beginnen te fungeren als een medium voor de ontwikkeling en konstruktie van onze eigen toekomst. Om eigen programma's te kunnen maken hebben we echter wel technische en financiele middelen nodig. In samenwerking met de Antilliaanse Televisie Maatschappij, het Departement van Kultuur en Opvoeding, Wereldomroep Nederland en Sticusa is het gelukt om dit programma over een gedeelte van de historie van Curcacao te maken, aldus een enthousiaste Corrie van Heyningen.

«Asina Tabata» is het tweede deel van een serie jeugdprogramma's over de historie van ons eiland. Op een voor de jeugd begrijpbare manier wordt de historie weergegeven als Rosita en Alfredo in 1499 terechtkomen. Het lijkt even mis te gaan als de tijdmachine van een oom van Rosita de twee kinderen niet meer terug kan krijgen naar 1983, maar 'lora' de papagaai gaat ze redden. Het programma, dat geschreven is door Diana Domacassé, duurt een half uur en zal binnenkort via Tele-Curacao worden uitgezonden.

Op de foto een gedeelte van de aanwezigen gistermiddag, op de tweede rij zit Diana Domacassé, die de tekst verzorgd heeft en achter haar zit Corrie van Heyningen die de regie en produktie van «Asina Tabata» in handen had.

vervolg Spaans leren

Hij is ervan overtuigd dat het aantal Antillianen dat het Nederlands echt goed beheerst ze klein is; eerder bij de twee procent dan bij de tien procent. Toch is het Nederlands nog altijd de voertaal in het onderwijs en zijn de lesboeken daarop gebaseerd.

Vanaf dat punt dreigde de bijeenkomst te verzanden door een polemiek die werd aangesneden over invoering van het Papiamentu in het onderwijs. Voor- en tegenstanders kwamen aan het woord en lieten meermalen hun voor- en afkeuren over andere opinies duidelijk tot uiting komen. Coördinator van de avond, Sydney Joubert van IPEP, had er de handen vol aan om de zaal te houden aan het onderwerp voor die avond.

Dit was de eerste lezing uit een serie van vijf over diverse taalaspecten georganiseerd door UNA, IPEP en ILA. De volgende week woensdag spreekt drs Römer over de invoering van het Papiamentu in het onderwijs. Deze avonden zijn gratis toegankelijk.

AMIGOE
VRIJDAG 25 NOVEMBER 1983

SUIKERRIET ROSIE KRIJGT ERE-PLAATS

LEUSDEN — Het Nederlandse dagblad Trouw rekent het jongste werk van Diana Lebacs, Suikerriet Rosie, tot de vijftig beste kinder- en jeugdboeken die het afgelopen jaar verschenen zijn. Trouw stelt de lijst jaarlijks op uit een groot boeken - aanbod. Oorspronkelijk Nederlandstalige werken en vertaalde buitenlandse werken. En niet alleen verhalen, maar ook informatieve werken.

Over Suikerriet Rosie van Diana Lebacs schreef het blad: "Na een orkaan, die alles op het eilandje Irbiska heeft verwoest, kreeg Rosie de zo vurig verlangde kans om op Curaçao te gaan werken, geld te verdienen voor haar familie en een heel ander leven te beginnen. Het valt allemaal bitter tegen: Rosie, schuw en verlegen, die nooit heeft geleerd voor zichzelf op te komen, is eenzaam en bang. Als zij na drie jaar met vakantie naar Irbiska terugkeert, ontdekt ze, dat ze het leven daar is ontgroeid, dat ze zelfstandig is geworden en over haar eigen toekomst durft te beslissen. Een uitstekend verhaal over mensen in een veranderende wereld".